

Dag allemaal!

Nu niet enkel de avonturen van Simon en Karin, maar ook een kennismaking met het dorp Avédzé.

Laten we al eens beginnen met hoe een dag er uit ziet.

4h30 De kikkers kwaken, de krekels tjirpen, de haan kraait

5h00 De belleman verkondigt, met groots lawaai, dat het vijf uur is (aangezien de mensen geen klok hebben). In het weekend gebeurt dit vreemd genoeg vaak om 4h30. Als er die dag iets te doen valt in het dorp, zoals gemeenschappelijk het gras 'maaïen', verkondigt hij dit ook.

5h40 Onze wekker gaat. We zijn misschien wel al even wakker, maar voor de zekerheid zetten we toch een wekker. Het zou maar eens moeten gebeuren dat de haan niet kraait of de bellenman zich verslaapt!

5h50 We staan op

6h00 Een verfrissende douche (beetje verbloemd, eigenlijk is het eerder 'een koude douche' ☺)

6h15 Stoelen buiten zetten, tafel dekken en ontbijten. Jawel, iedere ochtend eten we buiten. Het ontbijt is brood met la vache qui rit/confituur/choco, vergezeld door een koffie (of iets waar het voor zou moeten doorgaan) of een warme chocomelk (die echt wel lekker is).

6h30 De haan kraait

7h00 Start van de werkdag tot 12:00, geregeld kraait de haan. En tijdens het werken dikwijls een gevecht met de muggen.

11h00 We krijgen honger... Soms kopen we eens een beignet of een 'le gâteau'.

12h00 Pauze en middagmaal. Als middagmaal eten we fougou, maniok, rijst, couscous, igname frites, igname normaal of pâte en dit vergezeld met een saus. En eigenlijk is het allemaal best wel lekker! Hiervoor dank aan onze kokkin en medebewoonster Bella.

13h00 Af en toe proberen we eens iets te doen, maar de zon staat op zijn hoogste punt en het is eigenlijk gewoon veel te warm! Meestal zitten we dus gezellig op ons terras een babbeltje te slaan.

14h00 Start van het werk 's middags en jawel, de haan kraait.

17h00 Einde van de werkdag, de haan kraait.

17h30 Een verfrissende douche, een wasje, een verslag schrijven, ...

18h30 Avondmaal onder het licht van een Calabaaz. Elke keer na het avondmaal een stuk fruit als dessert. Hier proef je de echte overheerlijke zoete sappige smaak van ananas, banaan, mandarijn, mango en appelsien. De haan kraait nu niet meer daar de zon onder is.

19h00 Verslagje schrijven voor de blog, mailtje voorbereiden voor de thuisblijvers, een babbeltje, een glaasje togogin (sodabé), een spelletje uno, de geiten uit de tuin jagen, een bezoekje van een local, Regelmatig passeert de bellenman nog eens in het dorp en verkondigt de nieuwtjes.

21h00 *geeuw* Zo moe, tandjes poetsen, pyjama aandoen, kamer en bed checken op vieze beesten, bedje induiken, muskietennet goed hangen, snaveltjes en oogjes toe. Zo zijn we morgen klaar voor een nieuwe dag. Want zoals Yaovi zegt: 'morgken iz een antere dagk'

Maar goed, we zullen jullie verder niet meer in spanning laten wachten. Jullie vragen je zeker af wat er nu is gebeurd met die sprinkhaan... Wel beste lezertjes, ik (Karin) heb dat beestje gewoon braaf terug op de grond gezet (ik ga toch zeker geen insecten eten). Maar toen was er de grote moordenaar Albert! En hij vrat hem gewoon op met huid en haar, in 1 keer! En toen was de sprinkhaan niet meer...

Albert:

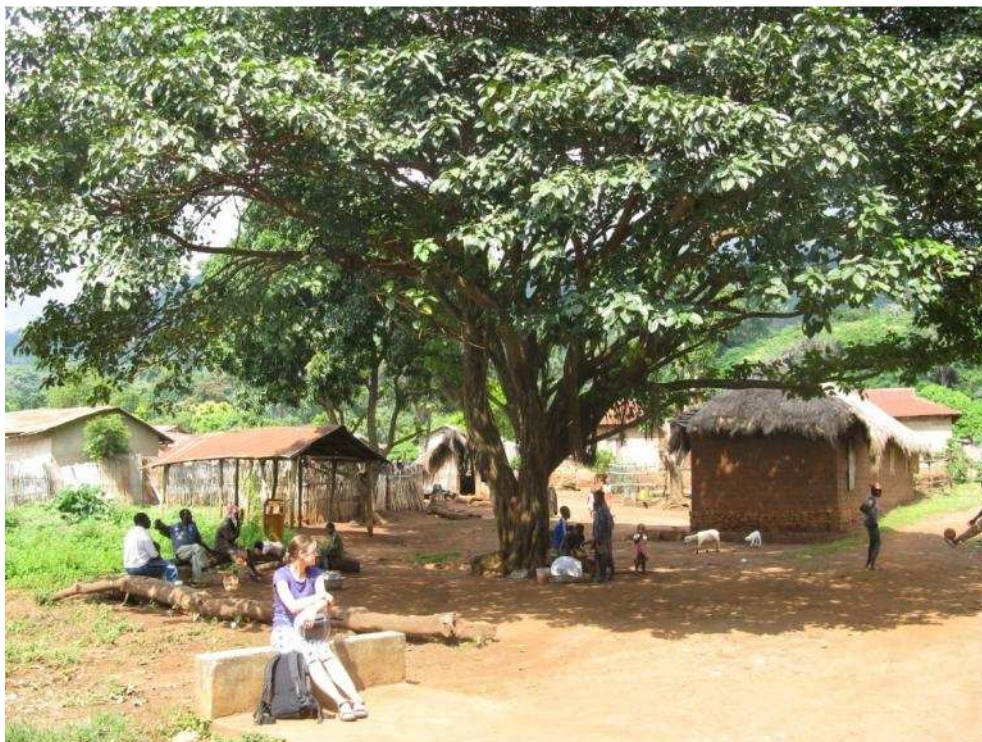
Albert is trouwens het huisdier van het huis van de vrijwilligers. Dankzij dit beestje zitten er geen muizen in ons huis. Bij onze aankomst heette hij Jo, maar wij hebben hem gedoopt tot Albert, genoemd naar de Belgische koning! Albert slaapt op de zak houtskool en als er een vuurtje aan is, kruipt hij er dicht tegen aan (want hij denkt dat het hier koud is?). Verder eet hij overschotjes en plastic zakjes. Jaja, onze Albert is een bijzondere kat! Gelukkig leeft hij in vrede met de schapen, de kippen en de geiten. De kuikentjes daar durft hij af en toe wel is op jagen, maar we zullen zeggen dat dit is om te spelen 😊

Nu wat over het dorp waar we verblijven. Avédzé behoort tot de Prefecture Agou. Avédzé ligt ongeveer 25 km van de grens met Ghana, 25 km van Kpalimé, 100 km van Lomé en op 50 km van Notse. Het dorp ligt aan de voet Mont d'Agou, dit is de hoogste berg van Togo. Wanneer we ontbijten, hebben we zicht op deze berg. Het dorp heeft iets meer dan 500 inwoners. Er is een kleuterschool (genoemd naar Nele Lombaerts, van vzw BISZ in België) waar Karin dus een paar dagen per week mee helpt. Verder is er een lagere school en een college, wat eigenlijk best wel wat is voor een dorp in Togo.

De bewoners zijn echt heel vriendelijk! Elke keer als je voorbij komt zeggen ze 'bonjour' (ook al kom je er 10 keer per dag voorbij 😊). En vanaf 12h, wat bij ons dus middag is, zeggen ze 'bonsoir'. Niet ver van waar we wonen is er een man die zijn beide handen dan mee in de lucht gooit, we hebben hem al met de naam Regi gedoopt ("Sportpaleis, Waar zijn die handjes?!").

Het dorp heeft 'een brug', ze noemen die toch 'le pont'. Er is eigenlijk helemaal geen rivier, maar als het hard regent heb je daar een soort beekje. Dit is de ingang van Avédzé. Hier wacht je ook wanneer je een moto-taxi wilt nemen naar Notse-mono (dit is het kruispunt van de weg naar Kpalime en de weg naar Notse). Aan deze 'pont' zitten vaak de kinderen te spelen, de volwassenen een babbeltje te slaan en de 'hangjongeren' te 'hangen'. Jaja, die hebben ze hier ook!

Het uitzicht van de weg dat je van op deze plek hebt:

Deze week hebben we de kast in de kamer gezet, de rommel is weg 😊.

De kleuterschool is ook van start gegaan! Er waren kindjes die schrik hadden van 'de yovo' en er waren er die helemaal verzot waren op 'de yovo'. Maar na een weekje noemen ze mij toch al tata Karin en is de angst bijna volledig weg. Het is wel niet altijd evident, daar de kleuters enkel Ewe spreken en de kleuterschool dus hun eerste contact is met het Frans, maar dat komt allemaal wel goed. En bovendien zijn het allemaal schatjes (wel een aantal kapoenen tussen, maar die moeten er ook zijn he). Ze kijken een beetje boos op de foto, maar dat was een van de eerste keren dat ze in contact kwamen met een fototoestel. Ze vonden het hilarisch toen ze zichzelf op de foto zagen.

We zullen jullie even laten meeproeven van de taal Ewe. Het is geschreven zoals je het uitspreekt

- Ndi = Bonjour
- Ndo = Bonsoir
- Wézo = Bonne arrivée
- Danslo Nweiré = Bonne nuit, dors bien
- Ey(t)so = Tot morgen

Zo, als jullie ooit naar Togo zouden komen, kennen jullie toch al enkele woordjes.

De kinderen worden hier genoemd naar de dag waarop ze geboren zijn. Het is wel verschillend voor meisjes en jongens (oef). Simon is Komla en Karin is Akouvi. De persoon die na een tweeling geboren is, heeft ook een specifieke naam, Dado.

Geboren op	Meisje	Jongen
Maandag	Adjo(vi)	Kodjo(vi)
Dinsdag	Abla(vi)	Komla(vi)
Woensdag	Akou(vi)	Kokou(vi)
Donderdag	Yawa(vi)	Yawo(vi)
Vrijdag	Afi(vi)	Kofi(vi)
Zaterdag	Ama(vi)	Komi(vi)
Zondag	Kossiwa(vi)	Kossi(vi)

Buiten deze naam hebben ze dikwijls ook nog een andere naam, zoals bijvoorbeeld Pierre, Estelle, Paul, Prisca, ... (enkele namen van wat kleuters), anders zou het nogal ingewikkeld zijn ☺

Bella heeft ons ook fougou leren maken: Igname laten koken zoals aardappelen, nadien in een pletter (le pilon et le mortier) doen en dan heel hard fitnessen (en het is echt hard labeur!)

En aangezien ons Bella ons fofou heeft leren maken, hebben wij haar pannenkoeken voorgeschoteld. Haar eerste ervaring met pannenkoeken was een succes! En de pannenkoeken zijn gelukt (Karin was helemaal in haar nopjes) en we hebben ze met veel smaak op gegeten. Binnen een tweetal weken gaan we een mini pannenkoekenslag houden in het dorp.

Deze week zijn er twee vroedvrouwen (sage-femmes) langs gekomen in het dorp voor familieplanning, gecoördineerd vanuit de staat en voor een groot deel betaald door de staat. Elke bellemans in de naburige dorpen heeft deze boodschap de dag voordien dan ook verkondigd. Elke vrouw die dit wenste kon in het dispensarium langskomen om aan familieplanning te doen. Eerst werden alle mogelijke anticonceptiemiddelen uitgelegd: condoom, de pil, koperspiraal, staafje, kalendermethode en insputingen. Na deze uiteenzetting werd elke vrouw individueel geconsulteerd. Hier werd dan bekeken hoe oud de vrouw is, hoeveel kinderen ze al had, hoeveel kinderen ze wenst te hebben en binnen hoeveel jaar het volgende kind welkom is. Ook op medisch - obstetrisch gebied werd een heuse vragenlijst ingevuld (hoeveel bevallingen, bloeddruk, risico's, ...). Na deze consultatie werd voor haar het ideale anticonceptiemiddel besproken. Dikwijls was dit het staafje en ik heb samen met de vroedvrouw dit staafje geplaatst, ik was een goede assistente zei ze ☺. Jaja, hier zet de vroedvrouw het onderhuids staafje... Voorschriften geven, kleine ingrepen, bevallingen, ... alles alleen. Er komt geen dokter aan te pas. Dokters dienen voor de operaties...

En voor we het vergeten! Simon heeft samen met Frederic rijles gegeven aan Agbeko, een van de techniciens van Sol au Togo. Het was een heus avontuur, spanning alom maar zij en de auto genaamd Carla (naar Carla Bruni) hebben het overleefd, oef... Simon zet woensdag en donderdag de lessen voort.

Zondag heeft Karin het haar van Simon geknipt, de foto zal wel nog volgen...

Tot de volgende keer maar weer!